



جمهوری اسلامی ایران  
مجلس شورای اسلامی

دوره دهم - سال چهارم

تاریخ چاپ ۱۳۹۸/۸/۲۲

شماره چاپ ۱۶۶۲

شماره سابقه چاپ ۱۱۱۶-۴۵۳

(اصلاحیه ۱-۱۱۱۶)

شماره ثبت ۴۷۶

## گزارش دوفوریتی

شماره ۱۶/۶۵۵۲۸/ک

تاریخ ۱۳۹۸/۸/۲۱

گزارش کمیسیون مشترک به مجلس شورای اسلامی

«لایحه درآمد پایدار و هزینه شهرداری‌ها و دهیاری‌ها» و «طرح درآمد پایدار شهرداری‌های کشور» به ترتیب به شماره‌های چاپ ۱۱۱۶ و ۴۵۳ که جهت رسیدگی به این کمیسیون ارجاع شده بودند، در جلسات متعدد کمیسیون با حضور مسئولان دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط و کارشناسان مرکز پژوهش‌ها مورد رسیدگی قرار گرفت و در جلسه مورخ ۱۳۹۸/۸/۲۱ با توجه به تصویب دوفوریت لایحه فوق در صحن علنی مجلس شورای اسلامی به تصویب نهائی کمیسیون رسید و همچنین با استناد به تبصره (۱) ماده (۱۴۳) قانون آیین‌نامه داخلی به‌علت تشابه این لایحه و طرح و موضوع مشترک میان آنها ادغام و با اصلاحات در عناوین و متون لایحه و طرح، به صورت متن واحد گزارش شده است.

اینک گزارش آن در اجرای ماده (۱۶۱) قانون آیین‌نامه داخلی به مجلس شورای اسلامی تقدیم می‌شود.

رئیس کمیسیون مشترک رسیدگی به لایحه

درآمد پایدار و هزینه شهرداری‌ها و دهیاری‌ها

پروانه مافی

معاونت قوانین

باسمه تعالی

## لایحه در آمد پایدار و هزینه شهرداری ها و دهیاری ها

ماده ۱- در این قانون، اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به

کار می روند:

الف) عوارض محلی: وجوهی که برای تأمین هزینه های شهر و روستا در چهارچوب قوانین و مقررات مربوط توسط شوراهای اسلامی وضع می گردد.

ب) عوارض غیر محلی: وجوهی که به موجب قانون توسط مجلس شورای اسلامی وضع می شود و نوعی درآمد برای شهرداری ها و دهیاری ها می باشد.

ج) بهای خدمات: مبلغی که شهرداری، سازمان ها، مؤسسات و شرکتهای وابسته به شهرداری و یا دهیاری بر اساس مصوبات شورای اسلامی شهر و یا بخش در ازای خدمات ارائه شده، از متقاضیان دریافت خدمات وصول می کنند.

ماده ۲- در صدر ماده (۲۹) آیین نامه مالی شهرداری ها مصوب

۱۳۴۶/۴/۱۲ و اصلاحات بعدی آن واژه «شش» به واژه «نه» اصلاح و متن زیر به عنوان بندهای (۷)، (۸) و (۹) به ماده مذکور اضافه می شود:

۷- واگذاری دارایی های مالی

۸- واگذاری دارایی های سرمایه ای

۹- درآمد حاصل از سرمایه گذاری و مشارکت در سرمایه گذاری»

ماده ۳- شهرداری‌ها و دهیاری‌ها می‌توانند از انواع ابزارهای تأمین منابع مالی و روشهای اجرایی مناسب برای اجرای پروژه‌های مصوب شهری و روستایی و پروژه‌های سرمایه‌گذاری و مشارکتی با پیش‌بینی تضمین‌های کافی، براساس قوانین موضوعه با تصویب شورای اسلامی استفاده نمایند. آیین‌نامه معاملاتی موضوع این ماده ظرف مدت سه‌ماه از تاریخ لازم‌الاجراءشدن این قانون، به پیشنهاد مشترک شورای عالی استان‌ها و وزارت کشور (سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور) تهیه می‌شود و به تصویب هیأت دولت می‌رسد.

ماده ۴- شوراها و دهیاری‌های اسلامی شهر و بخش می‌توانند در اجرای قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراها و دهیاری‌های اسلامی کشور و انتخابات شهرداران (مصوب ۱۳۷۵/۳/۱۰ و اصلاحیه‌های بعدی آن) برای تأمین هزینه‌های شهر و روستا نسبت به برقراری و وضع عوارض محلی اعم از عوارض بر ساختمان‌ها، مستحدثات، تأسیسات، تبلیغات معابر و فضاهای شهری و روستایی و ارزش افزوده ناشی از اجرای طرحهای توسعه شهری و روستایی و دارایی‌های غیرمنقول در محدوده و حریم شهر و محدوده روستا اقدام نمایند. عناوین عوارض با توجه به شرایط هر منطقه جغرافیایی به وسیله وزارت کشور و با همکاری شورای عالی استان‌ها حداکثر تا پایان آذرماه هر سال تهیه و توسط وزیر کشور ابلاغ می‌شود.

تبصره ۱- برقراری هرگونه عوارض و سایر وجوه برای انواع کالاهای وارداتی و تولیدی و همچنین ارائه خدمات که در قانون مالیات بر ارزش افزوده تکلیف مالیات و عوارض آنها تعیین شده‌است، همچنین برقراری عوارض به درآمدهای مأخذ محاسبه مالیات، سود سهام شرکتها،

سود اوراق مشارکت، سود سپرده‌گذاری و سایر عملیات مالی اشخاص نزد بانکها و مؤسسات اعتباری غیربانکی مجاز، توسط شوراهای اسلامی و سایر مراجع ممنوع می‌باشد.

تبصره ۲- شوراهای اسلامی شهر و بخش موظفند نسبت به وضع و تغییر عوارض محلی تا پانزدهم بهمن ماه هر سال برای اجراء در سال بعد اقدام نموده و پس از تصویب اعلام عمومی نمایند.

تبصره ۳- شوراهای اسلامی شهر و بخش می‌توانند نسبت به برقراری، اصلاح، لغو و تصویب نرخ خدمات ارائه‌شده توسط شهرداری، سازمان‌ها و مؤسسات و شرکتهای وابسته به شهرداری و دهیاری اقدام نمایند.

تبصره ۴- کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی که در محدوده و حریم شهر و محدوده روستا ساکن هستند و یا به نوعی از خدمات شهری و روستایی بهره می‌برند، مکلفند عوارض و بهای خدمات شهرداری و دهیاری را پرداخت نمایند.

تبصره ۵- چنانچه اجرای طرحهای توسعه شهری و روستایی مستلزم جابجایی تأسیسات از جمله برق، آب و گاز باشد، باید بدون دریافت وجه از شهرداری و دهیاری انجام پذیرد. شهرداری‌ها و دهیاری‌ها از پرداخت هزینه روشنایی معابر، میادین و پارکها معاف می‌باشند.

تبصره ۶- نحوه وضع و وصول عوارض تفکیک اراضی در محدوده روستا و همچنین الحاق اراضی به محدوده روستا در چهارچوب دستورالعملی خواهد بود که توسط وزارت کشور ابلاغ می‌گردد. صددرصد (۱۰۰٪) درآمد این تبصره توسط دهیاری صرف عمران و آبادی همان روستا می‌گردد.

ماده ۵- نرخ عوارض نوسازی موضوع ماده (۲) قانون نوسازی و عمران شهری مصوب ۱۳۴۷/۹/۷ هر سال به میزان سه درصد (۳٪) ارزش معاملاتی موضوع صدر ماده (۶۴) قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۶۶/۲/۱۳ و اصلاحات و الحاقات بعدی آن آخرین تقویم تعیین می‌گردد.

تبصره ۱- در صورت پرداخت عوارض موضوع این ماده در نیمه اول سال، مؤدی مشمول تخفیف جایزه خوش حسابی تا پانزده درصد (۱۵٪) به پیشنهاد شهرداری و تصویب شورای اسلامی شهر می‌باشد.

تبصره ۲- پرداخت عوارض موضوع این ماده پس از موعد مقرر مشمول جریمه به میزان حداقل پنج درصد (۵٪) و حداکثر بیست درصد (۲۰٪) عوارض سالانه به پیشنهاد شهرداری و تصویب شورای اسلامی شهر می‌باشد.

تبصره ۳- مؤدیانی که از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این قانون ظرف مدت یک سال نسبت به تعیین تکلیف نحوه پرداخت عوارض نوسازی معوق خود اقدام نمایند، مشمول بخشودگی جرایم عوارض می‌شوند.

ماده ۶- عوارضی به شرح ذیل دریافت و حسب مورد به حساب شهرداری و دهیاری واریز می‌گردد:

- ۱- نیروی انتظامی موظف است علاوه بر دریافت تعرفه صدور و تمدید گذرنامه و گواهینامه رانندگی، ده درصد (۱۰٪) تعرفه‌های مزبور را به عنوان عوارض، دریافت و به حساب شهرداری محل واریز کند.
- ۲- اشخاصی که مبادرت به حمل و نقل برون‌شهری مسافر و فروش بلیط در داخل کشور با وسایل نقلیه زمینی (به استثناء ریلی) و دریایی می‌کنند، مکلفند پنج درصد (۵٪) بهای بلیط را با درج در بلیط و یا قرارداد

(صورت - حساب)، حسب مورد، به عنوان عوارض شهرداری از مسافران  
أخذ و هر ماه حداکثر تا پانزدهم ماه بعد به حساب شهرداری مبدأ سفر  
واریز نمایند.

۳- کلیه خودروهای سبک و سنگین و موتورسیکلت‌ها مشمول  
عوارض سالانه، اعم از تولید داخلی یا وارداتی، حسب مورد معادل  
سه‌دهزار قیمت فروش کارخانه (داخلی) و یا سه‌دهزار مجموع ارزش  
گمرکی و حقوق ورودی می‌باشند. مالکان وسائط نقلیه مکلفند عوارض  
سالانه هر سال را تا پایان همان سال پرداخت نمایند.

تبصره ۱- عوارض موضوع این ماده در مورد خودروهای با عمر  
بیش از ده سال (به استثنای خودروهای گازسوز) به ازای سپری شدن هر  
سال (تا مدت ده سال) به میزان سالانه ده درصد (۱۰٪) و حداکثر تا  
صد درصد (۱۰۰٪) عوارض افزایش می‌یابد.

تبصره ۲- وزارت کشور (سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌ها) مکلف  
است با ایجاد سامانه الکترونیک متمرکز عوارض سالانه وسائط نقلیه، امکان  
پرداخت و صدور الکترونیکی مفصاحساب عوارض وسائط نقلیه را برای  
مالکان و استعلام برخط (آنلاین) میزان عوارض پرداخت نشده مربوط به  
وسائط نقلیه را برای نیروی انتظامی و دفاتر اسناد رسمی فراهم کند.  
عوارض مذکور مستقیماً به حساب شهرداری و یا دهیاری محل سکونت  
مالک که هنگام صدور پلاک انتظامی ثبت شده است واریز می‌گردد.

تبصره ۳- ثبت سند وسایل نقلیه در دفاتر اسناد رسمی یا تعویض  
پلاک توسط نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران، منوط به تسویه  
عوارض مربوط به وسایل نقلیه مورد معامله و سایر وسایل نقلیه متعلق به

انتقال دهنده و انتقال گیرنده است.

تبصره ۴- پرداخت عوارض موضوع این ماده هر سال، حداکثر تا پایان همان سال، موجب برخورداری از تخفیف به میزان بیست درصد (۲۰٪) می شود.

تبصره ۵- پرداخت عوارض موضوع این ماده پس از موعد مقرر مشمول جریمه ای معادل دودرصد (۲٪) عوارض سالانه به ازای هر ماه نسبت به مدت تأخیر می شود.

تبصره ۶- چنانچه مالک یا مالکان خودروهای سبک، سنگین و موتورسیکلت از پرداخت عوارض موضوع این ماده به مدت سه سال از سال مالکیت، خودداری نمایند، نیروی انتظامی موظف است براساس فهرست اعلامی وزارت کشور (سازمان شهرداری ها و دهیاری ها) نسبت به توقف وسائط نقلیه مزبور تا پرداخت بدهی اقدام نمایند.

تبصره ۷- نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران مکلف است امکان دسترسی به پایگاه اطلاعات وسایل نقلیه خود را برای وزارت کشور (سازمان شهرداری ها و دهیاری های کشور) با مجوز ستاد کل نیروهای مسلح فراهم کند.

تبصره ۸- مالکان مکلفند عوارض سالانه خودروها را براساس قیمت های مندرج در جداولی که توسط سازمان امور مالیاتی کشور اعلام می گردد، محاسبه و پرداخت نمایند.

ماده ۷- خزانه داری کل کشور موظف است سهم شهرداری ها و دهیاری های کشور از محل ماده (۲۳) قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی مصوب ۱۳۸۹/۱۲/۸ را هر ماه به حساب تمرکز وجوه وزارت کشور

(سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور) نزد خزانه‌داری کل کشور واریز نموده و سهم سایر ذی‌نفعان را به حساب درآمد عمومی واریز نماید. وزارت کشور موظف است جرائم وصولی هر استان را میان شهرداری‌ها و دهیاری‌ها همان استان و بر اساس شاخص جمعیت توزیع و حداکثر تا پانزدهم ماه بعد به حساب آنان واریز کند.

ماده ۸- ماده (۱۵) قانون رسیدگی به تخلفات رانندگی مصوب ۱۳۸۹/۱۲/۸ به شرح ذیل اصلاح و تبصره (۲) آن حذف و عنوان تبصره (۱) به عنوان تبصره تغییر می‌یابد:

ماده ۱۵- شهرداری‌ها می‌توانند به منظور مدیریت پارکهای مجاز حاشیه‌ای با هماهنگی پلیس راهور، از ابزارهای لازم از قبیل ایست‌سنج (پارکومتر) یا کارت پارک استفاده نموده و مبلغ مناسبی که میزان و محدوده زمانی آن توسط شورای اسلامی شهر تعیین می‌شود، از شهروندان اخذ و صرف توسعه حمل‌ونقل عمومی نماید. توقف بدون مجوز به منزله ارتکاب تخلف توقف ممنوع است.

ماده ۹- ماده (۲۸۰) قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۶۶/۲/۱۳ و اصلاحات بعدی آن به شرح ذیل اصلاح می‌شود:

ماده ۲۸۰- سازمان امور مالیاتی کشور موظف است معادل یک درصد (۱٪) از کل درآمدهای حاصل از این قانون را به حساب تمرکز وجوه وزارت کشور (سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور) نزد خزانه‌داری کل کشور واریز نماید. وزارت کشور موظف است وجوه مذکور را برای کمک به اجرای پروژه‌های اولویت‌دار و پرداخت تسهیلات میان شهرداری‌های زیر دویست و پنجاه هزار نفر جمعیت و دهیاری‌ها، مطابق با



دستورالعملی که به وسیله سازمان مذکور و با همکاری شورای عالی استان‌ها ظرف مدت شش ماه از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این قانون تهیه می‌شود و توسط وزیر کشور ابلاغ می‌گردد هزینه نماید.

سازمان‌ها و مؤسسات وابسته به شهرداری‌ها و شرکتهای قطار شهری که به موجب قانون برای انجام وظایف ذاتی شهرداری در امور عمومی، شهری و خدماتی تشکیل شده‌اند و صددرصد (۱۰۰٪) سرمایه آن متعلق به شهرداری است از زمان تأسیس، مالیات آنها با نرخ صفر می‌باشد.

تبصره- شهرداری‌ها و دهیاری‌ها و سازمان‌های وابسته به آنها از پرداخت حق ثبت املاک معاف می‌باشند.

**ماده ۱۰-** مالیات و عوارض و جرائم موضوع قانون مالیات بر ارزش افزوده (به استثنای مالیات سلامت موضوع ماده (۳۷) قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) مصوب ۱۳۹۳/۱۲/۴) به نسبت پنجاه درصد (۵۰٪) به عنوان سهم درآمد عمومی کشور و پنجاه درصد (۵۰٪) سهم شهرداری‌ها و دهیاری‌ها تعیین می‌شود.

**ماده ۱۱-** در راستای بهبود شاخصهای محیط زیست و کاهش اثرات مخرب پسماندهای عادی، سازمان امور مالیاتی مکلف است علاوه بر مالیات و عوارض موضوع قانون مالیات بر ارزش افزوده، به میزان نیم درصد (۰/۵٪) قیمت فروش کالاهای مخرب محیط زیست که فهرست آن توسط سازمان محیط زیست اعلام می‌گردد، عوارض دریافت و به حساب تمرکز وجوه وزارت کشور (سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور) واریز نماید. وجوه مذکور باید صرف کمک و پرداخت سود تسهیلات برای بهبود پسماند شهری و روستایی گردد.

تبصره ۱- عوارض پرداختی موضوع این ماده بابت کالاهای صادراتی حداکثر سی روز پس از ارائه برگ خروجی صادره توسط گمرک جمهوری اسلامی ایران، مسترد می‌گردد.

تبصره ۲- آیین‌نامه اجرائی این ماده شامل نحوه وصول، توزیع و مصرف عوارض مذکور حداکثر ظرف مدت سه‌ماه پس از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این قانون با پیشنهاد مشترک وزارت کشور و وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان حفاظت محیط زیست تهیه می‌شود و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۱۲- معادل پنجاه درصد (۵۰٪) از نرخهای مالیاتی موضوع ماده (۵۹) قانون مالیات‌های مستقیم به عنوان عوارض شهرداری علاوه بر نرخ موجود توسط سازمان امور مالیاتی وصول و به حساب شهرداری محل واریز می‌گردد.

ماده ۱۳- معادل دوازده در هزار ارزش گمرکی کالاهای وارداتی که حقوق ورودی آنها وصول می‌شود، توسط گمرک جمهوری اسلامی ایران به حساب تمرکز وجوه وزارت کشور (سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور) واریز شده تا به نسبت سیزده درصد (۱۳٪) کلانشهرها، سی و پنج درصد (۳۵٪) دهیاری‌ها و پنجاه و دو درصد (۵۲٪) سایر شهرداری‌ها و بر اساس شاخصهایی که با پیشنهاد وزارت کشور به تصویب هیأت دولت می‌رسد، صرف کمک و ایجاد درآمد پایدار برای شهرداری‌ها و دهیاری‌ها گردد. وزارت کشور مکلف است وصولی هر ماه را تا پانزدهم ماه بعد براساس سهمهای تعیین شده به حساب شهرداری‌ها و دهیاری‌ها واریز نماید و هرگونه برداشت از حساب تمرکز وجوه به‌جز پرداخت به شهرداری‌ها و دهیاری‌ها ممنوع می‌باشد.

ماده ۱۴- از زمان لازم الاجراء شدن این قانون، تمامی قوانین و مقررات مربوط به اعطای تخفیف، معافیت و بخشودگی پرداخت عوارض و وجوه به شهرداری‌ها و دهیاری‌ها نسخ می‌گردد. هرگونه تخفیف، معافیت و بخشودگی عوارض شهرداری‌ها و دهیاری‌ها پس از تأمین آن در بودجه سنواتی کشور ممکن می‌باشد.

تبصره ۱- شوراهای اسلامی می‌توانند با توجه به مقتضیات محلی نسبت به تخفیف عوارض برای شهروندان اقدام نموده و به اطلاع عموم برسانند.

تبصره ۲- شهرداری‌ها موظفند با تصویب شورای اسلامی شهر نسبت به دریافت بهای خدمات از استفاده‌کنندگان اقدام نمایند. در صورتی که وزارت کشور و یا سایر مراجع قانونی تکلیفی را برای کاهش قیمت تعیین شده توسط شورای اسلامی شهر اعلام نمایند، مراجع مذکور با هماهنگی سازمان برنامه و بودجه موظف به تأمین آن از محل بودجه عمومی دولت می‌باشند.

ماده ۱۵- کلیه دستگاههای اجرائی (موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶/۷/۸ و اصلاحات بعدی و ماده (۵) قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۶/۶/۱) و نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران (موضوع ماده (۲) قانون استخدام نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۲/۱۲/۲۰ و اصلاحات بعدی آن)، مکلفند عوارض و بهای خدمات شهرداری‌ها و دهیاری‌های موضوع این قانون را همه‌ساله حداکثر تا پایان سال مالی به حساب شهرداری و یا دهیاری مربوط واریز نمایند. ذی‌حساب و رئیس دستگاه مربوط مسؤول حسن اجرای این ماده می‌باشد.

ماده ۱۶- پرداخت عوارض و بهای خدمات شهرداری‌ها و دهیاری‌ها پس از موعد مقرر قانونی و ابلاغ یا ارسال قبض، موجب تعلق جریمه‌ای (در هنگام وصول) و به میزان دودرصد (۰.۲٪) به ازای هر ماه نسبت به مدت تأخیر و حداکثر تا میزان بیست و چهاردرصد (۰.۲۴٪) می‌باشد.

تبصره ۱- اختلاف، استنکاف و اعتراض درمورد عوارض و بهای خدمات شهرداری‌ها و سازمان‌های وابسته به آن مشمول ماده (۷۷) قانون شهرداری مصوب ۱۳۳۴/۴/۱۱ می‌باشد.

تبصره ۲- در صورتیکه مطالبات شهرداری از اشخاص حقیقی و حقوقی بیش از یک میلیارد (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال باشد مطالبات مذکور در حکم مطالبات مستند به اسناد لازم‌الاجراء بوده و طبق مقررات مربوط به اجرای مفاد اسناد رسمی به وسیله مأموران اجرائی شهرداری قابل وصول می‌باشد. آیین‌نامه اجرائی این تبصره حداکثر ظرف مدت شش‌ماه از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این قانون از طرف وزارت کشور و وزارت دادگستری تهیه می‌گردد و پس از تصویب هیأت دولت به مورد اجراء گذارده می‌شود. سقف تعیین شده برای مطالبات متناسب با نرخ تورم اعلامی توسط بانک مرکزی همه‌ساله افزایش می‌یابد.

تبصره ۳- هرگونه اختلاف، استنکاف و اعتراض در مورد عوارض و بهای خدمات دهیاری، به کمیسیون مرکب از فرماندار شهرستان، یک نفر از اعضای شورای اسلامی شهرستان و یک نفر قاضی از دادگستری ارجاع می‌شود. تصمیم کمیسیون مزبور قطعی است و بدیهی است که طبق تصمیم این کمیسیون تشخیص داده شود طبق مقررات اسناد لازم‌الاجراء به وسیله اداره ثبت قابل وصول می‌باشد.

اجرای ثبت مکلف است بر طبق تصمیم کمیسیون مزبور به صدور اجرائیه و وصول طلب دهیاری مبادرت نماید.

**ماده ۱۷-** سازمان امور مالیاتی کشور مکلف است گزارش میزان درآمد وصولی و توزیع عوارض ارزش افزوده سهم شهرداری‌ها و دهیاری‌ها (به تفکیک هریک از شهرداری‌ها و دهیاری‌ها) در مقاطع زمانی سه‌ماهه به کمیسیون‌های شوراها و امور داخلی کشور، اقتصادی و عمران مجلس شورای اسلامی، شورای عالی استان‌ها و وزارت کشور (سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور) اعلام نمایند.

**تبصره ۱-** عوارض سهم شهرداری‌ها و دهیاری‌ها درآمد دولت نیست و به صورت امانت توسط وصول‌کننده آن باید دریافت و طبق ترتیبات قانونی به حساب شهرداری‌ها و دهیاری‌های مربوطه واریز گردد.

**تبصره ۲-** مالیات‌هایی که شهرداری‌ها و دهیاری‌ها در موقع خرید کالاها و خدمات برای انجام وظایف و خدمات قانونی و در راستای فعالیت‌های غیرانتفاعی پرداخت می‌کنند، طبق مقررات این قانون قابل تهاتر و یا استرداد است.

**ماده ۱۸-** شهرداری‌ها و دهیاری‌ها موظفند گزارش صورتهای مالی و تفریغ بودجه هر سال را تا پایان شهریورماه سال بعد به شورای اسلامی تسلیم کنند و شورای اسلامی نیز باید حداکثر تا پایان سال نسبت به رسیدگی و تأیید آن از طریق حسابرس رسمی اقدام نماید. در صورتی که در زمان مقرر حسابرسی به اتمام نرسد به پیشنهاد شورای اسلامی و تأیید شورای اسلامی استان زمان رسیدگی و تأیید تا حداکثر یک سال، قابل تمدید می‌باشد.

**تبصره ۱-** شوراهای اسلامی شهر و روستا موظفند نسبت به نظارت

بر حسن اداره امور مالی شهرداری‌ها و دهیاری‌ها و کلیه سازمان‌ها، مؤسسات، شرکتهای وابسته و تابعه آن، حفظ سرمایه، دارایی‌ها، اموال عمومی و اختصاصی شهرداری و دهیاری و همچنین نظارت بر حساب درآمد و هزینه و نیز صورتهای مالی از نظر مطابقت با قوانین و مقررات از طریق انتخاب حسابرس رسمی اقدام کنند و نتیجه را از جمله در موارد نقض و تخلف به منظور پیگیری و رسیدگی‌های لازم به شهردار و دهیار اعلام کنند تا براساس مقررات قانونی اقدام شود.

تبصره ۲- شوراهای اسلامی شهر و روستا موظفند یک نسخه از نتیجه گزارش حسابرس رسمی را تا زمان مقرر برای بررسی و هرگونه اقدام قانونی به وزارت کشور ارسال نمایند. در صورت عدم ارسال گزارش حسابرس در زمان مقرر توسط شوراهای یادشده، وزارت کشور موظف است رأساً نسبت به انتخاب حسابرس و تأیید گزارش حسابرسی رسمی از محل منابع شهرداری یا دهیاری اقدام نماید.

تبصره ۳- شهرداری‌ها موظفند نسبت به ثبت درآمدها و هزینه‌ها در سامانه الکترونیکی برخط (آنلاین) که توسط وزارت کشور حداکثر ظرف مدت یک سال از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این قانون راه‌اندازی می‌شود، اقدام نمایند. همچنین شهرداری و شوراهای اسلامی مکلفند گزارش‌های صورتهای مالی و تفریغ بودجه را از طرق مختلف از جمله درگاه الکترونیکی منتشر کرده و به اطلاع عموم برسانند.

تبصره ۴- حسابرس و بازرس قانونی شرکتهای وابسته به شهرداری که اکثریت اعضای هیأت‌مدیره آن از طرف شهرداری تعیین می‌شود، به پیشنهاد هیأت‌مدیره و به تصویب شورای اسلامی شهر تعیین می‌شود. شهرداری و

کلیه سازمان‌ها، مؤسسات و شرکتهای وابسته مجاز نیستند بیش از چهار سال متوالی، یک مؤسسه حسابرسی را به سمت حسابرس انتخاب کنند.

**ماده ۱۹-** شهرداری‌ها موظفند قبل از اخذ هرگونه تسهیلات نسبت به پیش‌بینی و تصویب آن در بودجه سالانه شهرداری، سازمان‌ها و مؤسسات وابسته اقدام نمایند. میزان بازپرداخت تسهیلات در هر سال باید به گونه‌ای باشد که بازپرداخت اصل و سود تسهیلات دریافتی هر سال به‌علاوه مانده‌بدهی از زمان تصویب این قانون از یک‌سوم عملکرد بودجه سال قبل بیشتر نباشد. موارد مستثنی از این ماده به صورت موردی به پیشنهاد شهردار و تصویب شورای اسلامی شهر و تأیید وزارت کشور تعیین می‌شود.

**تبصره-** دستورالعمل نحوه دریافت تسهیلات در دهیاری‌ها توسط وزارت کشور تهیه و ابلاغ می‌گردد.

**ماده ۲۰-** به منظور کاهش هزینه‌های جاری شهرداری‌ها و ساماندهی نیروی انسانی آنان به وزارت کشور اجازه داده می‌شود حداکثر تا شش‌ماه پس از لازم‌الاجراء شدن این قانون نسبت به راه‌اندازی سامانه اطلاعات پرسنلی شهرداری‌ها، سازمان‌ها، مؤسسات و شرکتهای وابسته به آنها اقدام نماید. شهرداری‌ها مکلفند نسبت به ثبت اطلاعات حداکثر سه‌ماه بعد از راه‌اندازی سامانه مذکور اقدام نمایند.

**تبصره-** هرگونه بکارگیری نیروی انسانی تحت هر عنوان توسط شهرداری، تصرف در اموال عمومی است و مشمول مجازات‌های مالی ماده (۵۹۸) کتاب پنجم قانون مجازات اسلامی (تعزیرات و مجازات‌های بازدارنده) مصوب ۱۳۷۵/۳/۲ با اصلاحات و الحاقات بعدی است. مقررات استخدامی و نحوه بکارگیری نیروی انسانی شهرداری‌ها و دهیاری‌ها،

سازمان‌ها، مؤسسات و شرکتهای وابسته به آنها صرفاً براساس ترتیباتی است که توسط وزارت کشور تهیه و ابلاغ می‌شود.

**ماده ۲۱-** در راستای ارتقای سطح دانش شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای اسلامی به سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌های کشور اجازه داده می‌شود تا دودهم درصد (۰/۲٪) از عوارض متمرکز در اختیار آن سازمان را برای آموزش‌های کاربردی نیروهای شاغل در شوراهای اسلامی، شهرداری‌ها و دهیاری‌ها بر اساس دستورالعملی که ظرف مدت شش‌ماه از تاریخ لازم‌الاجراءشدن این قانون مشترکاً توسط سازمان مذکور و شورای عالی استان‌ها تهیه و توسط وزیر کشور ابلاغ می‌گردد، هزینه نماید.

**ماده ۲۲-** ماده (۶) قانون تأسیس و نحوه اداره کتابخانه‌های عمومی

کشور مصوب ۱۳۸۲/۱۲/۱۷ به شرح ذیل اصلاح می‌گردد:

**ماده ۶-** شهرداری‌ها موظفند همه‌ساله نیم‌درصد (۰/۵٪) از درآمدهای خود اعم از عوارض نوسازی، صدور پروانه ساختمانی، کسب و پیشه و سایر درآمدها را به هنگام وصول از مؤدیان، به صورت برخط (آنلاین) به حساب سپرده انجمن کتابخانه‌های عمومی شهر مربوطه واریز نمایند.

**ماده ۲۳-** از تاریخ لازم‌الاجراءشدن این قانون بندهای (۱۶)، (۲۶)، (۳۰) و تبصره (۲) بند (۳۰) ماده (۸۰) قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخاب شهرداران مصوب ۱۳۷۵ و اصلاحات بعدی، ماده (۴) و تبصره‌های (۱) و (۲) ماده (۱۰)، ماده (۱۲) و ماده (۱۴) قانون نوسازی و عمران شهری مصوب ۱۳۴۷/۹/۷ و ماده (۶۴) قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) مصوب ۱۳۹۳/۱۲/۴ نسخ می‌گردد.